

Kaptok Szentlelket ajándékul

Időpont: Pünkösd 1. napja – 1954. június 6.

Alapige: ApCsel 2,36-38

„Bizonyynal tudja meg azért Izráelnek egész háza, hogy Úrrá és Krisztussá tette őt az Isten, azt a Jézust, a kit ti megfeszítettetek. Ezeket pedig mikor hallották, szívökben megkeseredének, és mondának Péternek és a többi apostoloknak: Mit cselekedjünk, atyámfiai, férfiak? Péter pedig monda nékik: Térjete meg és keresztelkedjete meg mindnyájan a Jézus Krisztusnak nevében a bűnöknek bocsánatjára; és veszite a Szent Lélek ajándékát.”

A Szentlélek kívánatos kincs. Akinek van, az emberfeletti erők birtokában van. Amire addig saját erejéből képtelen volt, arra képessé teszi őt a Szentlélek. A leggyávább tanítványból a legbátrabb, a Krisztus-tagadóból ország-világ előtt biznyságtévő lesz, s aki valamikor értetlenül állott a kereszt titka előtt, s vissza akarta tartani attól Mesterét (Mt 16,22), most a kereszt titkát magyarázza mindenkinek. Nem csoda, hogy Simon varázsló Samáriában pénzt kínált Péternek és Jánosnak, hogy rendelkezessék a Szentlélekkel (ApCsel 8,18–19). A Szentlelket azonban nem lehet pénzen megvásárolni, még szent étellel kiérdemelni sem. Isten kegyelmi ajándéka a Szentlélek. Ajándékozásának azonban megvannak az emberi feltételei, vagy helyesebben: megvan a maga emberi útja annak, ahogyan Isten a Szentlelket ajándékozni szokta. Az első pünkösd gyülekezet is azt érezte, hogy valamit kell tennie, csak azt nem tudta, hogy mit. Ezért kérdezte azoktól, akik kaptak már Szentlelket: Mit cselekedjünk? Ez a mi nagy kérdésünk is. Hallgassuk meg, mit felel rá mai szentleckénk!

1. *Hallgasd az igét!* Ez az első tennivalónk. Ezért kezdődik így a Szentléleknek a nagy gyülekezetre való kiáradásának története: *„Ezeket pedig mikor hallották...”* (37. v.) A Szentlélek ajándékozása tehát az ígéhez van kötve. Azon keresztül kapjuk. Aki az első pünkösdkor csak elsietett az apostolok körül összegyűlt sokaság mellett, hogy valami otthoni tennivalóját még elvégezze, vagy futtában meghallgatott ugyan pár mondatot, de azután csúfolódva legyintett a kezével: *„Édes bortól részegedtek meg”* (13. v.), és továbbment, avagy aki ki sem mozdult hazulról, hanem otthon heverte el az ünnepet, az eleve kizárta magát a Szentlélek ajándékából. Lehet, hogy olyan is volt, aki tovább hallgatta ugyan, de azután mégis faképnél hagyta a sokaságot azzal, hogy neki ne beszéljen Jézusról az az ember, aki gyalázatosan megtagadta őt. Az ilyen sem tette lehetővé, hogy ajándékul kapjon Szentlelket. Akik ott voltak, és hallgatták az igehirdetést, az sem kapott mind Szentlelket, de mindnél megvolt a lehetősége annak, hogy kapjon. A 38. versben Péter külön ki is hangsúlyozza, hogy *„mindnyájan (...) veszite a Szent Lélek ajándékát”*.

Akik most itt vagytok, és hallgatjátok az ige hirdetését, hirdetem néktek: Itt az alkalom! Mind kaphattok Szentlelket.

2. Az igét azonban sokféleképpen lehet hallgatni. Lehet csak füllel hallgatni, lehet füllel és értelemmel, lehet szórakozottan és figyelmesen. Aki azt szeretné, hogy az ige útján Szentlelket kapjon, annak szívvel kell hallgatni az igét. A második tennivalónk tehát ez: *Fogadd szívedbe az igét!* A pünkösd történetben is így olvassuk: *„Ezeket pedig mikor hallották, szívökben...”* (37. v.) Amíg tehát az igét hallgatták, nem csak az időt töltötték, nem csak az ismeretekben gyarapodtak, hanem a szívükben történt valami. Ezt a valamit szentleckénk így fejezi ki: megkeseredének. Az ige tehát szíven találta őket. Szíven szúrta őket. A szívüket járta át. Ha tehát Szentlelket szeretnél kapni, vedd te is szívedre az igét! Egész lényeddel végy részt a figyelésben! Nem szent szokás teljesítéséről, nem ismeretek gyarapításáról van itt szó, hanem létkérdésről. Mégpedig nem a szomszédodnak vagy a munkatársadnak, avagy az ellenségednek a létkérdéséről, hanem egyenesen, sőt kizárólagosan rólad.

Akik most itt vagytok, és hallgatjátok az ige hirdetését, így hallgassátok! Szedjétek össze magatokat, gyűjtsétek össze s központosítsátok szétszóródott gondolataitokat, hogy el ne szalasszátok a Szentlélek ajándékozásának drága alkalmát! Az elmulasztott alkalmat utólag hiába siratjuk.

3. Nem könnyű az ígét szívünkre venni, mert az ige sokszor nagyon kellemetlen dolgokat mond nekünk. Nem sebet kötöz, hanem sebet üt. Nem simogat, hanem arcul ver. Nem könnyet töröl, hanem könnyet sajtol. Nem megnyugtat, hanem nyugtalanít. Az ige ítéletet mond felettünk. A bűneinkről beszél. Ezért aki azt szeretné, hogy az ige útján Szentlelket kapjon, annak el kell hordoznia az ige kemény beszédét. A harmadik tennivalónk tehát ez: *Hajolj meg az ítélet alatt!*

Péter igehirdetésének a megszakítás előtti utolsó mondata így hangzik: „*Bizonyynal tudja meg azért Izráelnek egész háza, hogy Úrrá és Krisztussá tette őt az Isten, azt a Jézust, a kit ti megfeszítettetek.*” Gyilkosság vádját hányja a szemükre: Ti feszítettétek meg, s tudjátok, ki volt az, akit ti megöltetek? Úr és Krisztus. Isten Fia, Megváltó. A megígért Messiás. Nem maga nevezte ki magát ennek, mint az álmessiasok, hanem Isten tette azzá. Úr és Krisztus volt már akkor is, mikor rangrejtve járt itt e földön közöttünk, feltámadása és mennybemenetele azonban nyilvánvalóvá tette addig rejtett méltóságát.

A gyülekezet meghajlik ez alatt a rettentő ítélet alatt. Egyetlen ember sem tiltakozik. Nincs ellenmondás, mentegetődzés, mások vádolása. Elfogadják: mi vagyunk a Krisztus-gyilkosok, én vagyok Krisztus gyilkosa. Érzik, hogy az egyik azzal vétkezett, hogy ott volt, a másik azzal, hogy nem volt ott. Az egyik azzal járult hozzá, amit tett, a másik azzal, amit nem tett. De talán még ennél a némaságnál is beszédesebb az, hogy nem haragszanak meg érte Péterre. Péter s az apostolok szíven szúrják őket, de ők mégis atyafiaknak, testvéreknek szólítják az apostolokat.

Ha szeretnél Szentlelket kapni ajándékba, alázd meg magad a Krisztus-gyilkosság vádja alatt! Vállald egészen személyesen. Nem csak úgy, mint tagja a bűnös emberiségnek, hanem így: az én bűneim feszítették Krisztust keresztre.

4. Egy vádat sokféleképpen lehet beismerni, egy ítélet alatt sokféleképpen lehet meghajolni. Lehet kényszeredetten. Úgy, mint ahogy a bizonyítékok által sarokba szorított gyilkos, mikor végül is kénytelen beismerni: Én öltem meg. De lehet közömbösen is. Úgy, mint mikor a gyilkos ezt mondja: Megöltem, már nem tudok rajta változtatni. És lehet bünbánattal is, ahogyan az első pünkösdi gyülekezet fogadta, amelyről ezt olvassuk: „*Ezeket pedig mikor hallották, szívökben megkeseredének, és mondának Péternek és a többi apostolnak: Mit cselekedjünk, atyámfiai, férfiak?*” (37. v.) Ha tehát az ige útján Szentlelket szeretnél kapni ajándékba, akkor a negyedik tennivalód: *Bánd meg a bűneidet!*

A pünkösdi gyülekezet megmutatja, hogy milyen az igazi bünbánat. Az igazi bünbánat a szív megkeseredése. Sok megkeseredett szívű ember van e világon. Az egyik a szegénysége, a másik a betegsége, a harmadik az emberek gonoszága miatt van elkeseredve, de kevés ember van, aki a bűnei miatt van elkeseredve. A bűneink következményei miatt elkeseredünk, de maga a bűnünk nem keserít el minket. Világundor sok van bennünk, de önundor annál kevesebb.

A pünkösdi gyülekezet példája azt is mutatja, hogy az igazi bünbánatban mindig van valami elégtételadási vagy jóvátételi szándék. Ez tör elő az apostolokhoz intézett kérdésben is. Mit adtak volna azért, ha Jézus megjelent volna közöttük, s ők leborulhattak volna előtte, s úgy kérhettek volna tőle bocsánatot! Micsoda eget csapdosó ünneplése lett volna az Jézusnak! Úgy érezték, hogy ez nem történik meg, s teljes tanácstalanságban fordultak az apostolokhoz: Mit cselekedjünk?

Szeretnél Szentlelket kapni? Hagyd, hogy hadd bántsanak a bűneid! Ne oltogasd szent keserűségedet! Ez már a Szentlélek munkája, aki meg akar győzni téged is bűn, igazság és ítélet tekintetében.

5. A tanácstalan gyülekezetnek Péter ezt feleli: „*Térjtek meg (...) mindnyájan a Jézus Krisztusnak nevében a bűnöknek bocsánatjára...*” (38. v.) Ha tehát Szentlelket szeretnél kapni ajándékba, akkor az ötödik tennivalód: *Térj meg!*

A megtérés hit kérdése. Csak az tér meg, aki hiszi, hogy van még számomra is bocsánat. Ezért hangsúlyozza ki Péter annyira, hogy mindnyájan, tehát a Krisztus-gyilkosok is kaphatnak bűnbocsánatot és Szentlelket.

A megtérés szakítás a múlttal. Saját múltammal is, meg e gonosz nemzetséggel is (40. v.). Új közösségre lépek. A Szentlélek Istennel és Krisztusban testvéreimmel élek új életet.

A megtérés meghódolás Krisztus előtt. Akit pár héttel ezelőtt szolgálom, kiszolgáltatva, vesztőhelyen kivégezve meghalni láttak, ahhoz most így szólnak: Én Uram és én Istenem!

Vállalod-e ezt a megtérést a Szentlélek ajándékáért?

6. Az utolsó tennivaló: *Keresztelkedj meg!* A megkeresztelkedés az ember részéről ünnepélyes bizonyágtétel arról, hogy régi életét halálba adta, s új életet óhajt élni Jézus Krisztus nevében. Isten részéről pedig megpecsételése annak, hogy bűneimet megbocsátotta, s adja a Szentlélek ajándékát. Ez a végső feltétel mindegyikünkénél megvan. Miért nem akarod a többit is? Persze, ha minden feltétel megvan, akkor sincs jogunk a Szentlélek ajándékára, ekkor is csak ajándék a Szentlélek, de azt tudhatjuk, hogy Isten szívesen adja ajándékol a Szentlelket azoknak, akiknél az út el van készítve a fogadására.

A mai szentlecke az első pünkösdi prédikáció vége. Az a vége, hogy háromezer lélek kap ajándékol Szentlelket. Vajon mi lesz e mai pünkösdi prédikáció vége? Hányan kapnak ajándékol Szentlelket? Ott leszel-e te is közöttük? Tudom, hogy Istenen nem múlik. Rajtam és rajtad múlik csupán. Könyörögjünk együtt: Jövel, Szentlélek Úr Isten! Amen.